Dosarul nr. 4r-5363/25 / 4-25042190-02-4r-26122025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Veaceslav Cernalev

D E C I Z I E

în numele Legii

29 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Muzîcant Alexandru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Timuș Olga, în temeiul art. 64 alin. (2) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 31.05.2025-12.11.2025;

în procedura instanței de recurs din 26.12.2025-29.10.2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 381773 din 21 martie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție Chișinău, cet. Timuș Olga se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, adică „încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul”.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 noiembrie 2025, s-a

încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Timuș Olga, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

3. *La 21 noiembrie 2025, agentul constatator a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 12 noiembrie 2025,* solicitând casarea hotărârii respective și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond.

4. În motivarea recursului, agentul constatator indică că instanța de fond a examinat contestația în mod formal și a ajuns neîntemeiat la concluzia privind încetarea procesului contravențional. Recurentul afirmă că vinovăția lui Timuș Olga în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional a fost demonstrată prin probele administrate la dosar.

5. În particular, invocă faptul că, la 15 martie 2025, Timuș Olga a încălcat graficul de întrevederi nr. 09/1 din 31 ianuarie 2025, nefiind prezentă la domiciliu în ziua stabilită pentru întrevederea copilului comun Timuș Timur cu tatăl său, Timuș Anatolie, împiedicând astfel exercitarea dreptului acestuia de a comunica cu copilul.

6. Totodată, recurentul contestă concluzia potrivit căreia decizia de sancționare s-ar fi întemeiat exclusiv pe constatările personale ale agentului constatator, susținând că la materialele cauzei au fost anexate probe suficiente care confirmă fapta și vinovăția contravenientei.

7. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.(2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

8. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

9. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

10. Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 381773 din 21 martie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție Chișinău, cet. Timuș Olga se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, adică „încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori

ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul”.

11. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 noiembrie 2025, s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Timuș Olga, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

12. Instanța de fond a reținut, că învinuirea formulată de agentul constatator este una formală, întemeiată pe presupuneri, fără a fi susținută prin probe suficiente și concludente care să demonstreze încălcarea de către Timuș Olga a graficului de întrevederi dintre copilul minor Timuș Timur și tatăl acestuia, Timuș Anatolie.

13. Instanța a constatat că decizia autorității tutelare nr. 09/1 din 31 ianuarie 2025 prevedea posibilitatea modificării programului de întrevederi în situații justificate, cu condiția informării reciproce a părinților într-un termen rezonabil. În acest context, a fost reținută explicația lui Timuș Olga potrivit căreia aceasta ar fi informat anticipat autoritatea tutelară și apărătorul despre imposibilitatea realizării întrevederii din 15 martie 2025, propunând reprogramarea acesteia pentru ziua următoare.

14. Instanța a apreciat că agentul constatator a reținut eronat existența faptei contravenționale, întrucât nu a demonstrat prin probe certe că acțiunile lui Timuș Olga ar fi constituit o încălcare a modului stabilit de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.

15. Totodată, s-a subliniat că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție întrunește cerințele legale de formă, acest fapt nu confirmă automat temeinicia învinuirii. În lipsa unor probe suficiente privind existența faptei contravenționale, dubiile urmând a fi interpretate în favoarea persoanei acuzate, potrivit principiului in dubio pro reo și prezumției de nevinovăție.

13. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

14. În acest sens, Colegiul relevă că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

15. Conform principiilor fundamentale care guvernează procedura contravențională, răspunderea contravențională poate fi angajată numai în prezența unei fapte ilicite dovedite prin probe certe, clare și suficiente. Întrucât sancțiunile contravenționale pot aduce atingere drepturilor și libertăților persoanei, legea impune o riguroasă administrare și apreciere a

dovezilor, pentru a garanta protecția prezumției de nevinovăție și realizarea unui proces echitabil. Simpla menționare de către agenții constatatori a unor circumstanțe de fapt, neacoperite de o bază probatorie solidă, nu satisface exigențele Codului contravențional și nici standardele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora sarcina probei incumbă autorităților statului.

16. În cazurile în care însuși procesul-verbal cu privire la contravenție nu este susținut de înscrisuri, mărturii sau alte mijloace de probă ce pot convinge instanța de existența faptei și a vinovăției contravenientului, nu se poate reține o răspundere juridică legitimă. De altfel, art. 375 alin. (1) din Codul contravențional consacră explicit prezumția de nevinovăție a persoanei până la proba contrarie, impunând agenților constatatori să adune dovezi concludente și să le pună la dispoziția instanței.

17. Faptul că agenții constatatori au obligația legală să adune și să prezinte probele necesare constatării unei contravenții este neîndoielnic, fiind consacrat de Codul contravențional și principiile unei proceduri echitabile. Cu toate acestea, simpla afirmare a respectării normelor nu echivalează cu demonstrarea efectivă a vinovăției contravenientului dacă, în concret, probele pretins „acumulate" nu se regăsesc în dosar sau nu dovedesc fără dubiu fapta imputată. Prin urmare, agentul constatator și-a asumat sarcina de a prezenta instanței dovada clară a existenței faptei, a împrejurărilor comiterii și a autorului. Absența unor asemenea dovezi face imposibilă stabilirea contravenției.

18. Cu referire la prezenta speță, Colegiul penal constată că instanța de fond a examinat circumstanțele cauzei în raport cu conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, cu decizia autorității tutelare privind stabilirea programului de întrevederi și cu explicațiile oferite de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, ajungând întemeiat la concluzia că materialele administrate nu demonstrează existența faptei contravenționale imputate lui Timuș Olga.

19. În acest sens, Colegiul penal reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 21 martie 2025, lui Timuș Olga i se impută faptul că, la 15 martie 2025, ar fi împiedicat exercitarea dreptului lui Timuș Anatolie de a comunica cu copilul minor Timuș Timur, prin încălcarea graficului de întrevederi nr. 09/1 din 31 ianuarie 2025. Cu toate acestea, pentru constatarea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, nu este suficientă simpla stabilire a faptului că întrevederea nu a avut loc la data și ora indicate în program, fiind necesară demonstrarea faptului că această situație a rezultat dintr-o încălcare imputabilă persoanei vizate a obligațiilor stabilite prin decizia autorității tutelare.

20. Or, din conținutul deciziei Comisiei pentru protecția copilului a Direcției pentru protecția drepturilor copilului, sectorul Râșcani, nr. 09/1 din 31 ianuarie 2025, rezultă că programul de întrevederi nu excludea posibilitatea modificării zilei sau orei stabilite, fiind prevăzută expres, la pct. 4, obligația părinților de a se informa reciproc, într-un termen rezonabil, și de a accepta, în cazuri de necesitate, modificarea programului, atunci când aceasta este justificată de anumite împrejurări obiective.

21. Prin urmare, Colegiul penal consideră că aprecierea existenței contravenției urma să fie efectuată prin raportarea conduitei imputate lui Timuș Olga la toate prevederile deciziei autorității tutelare, inclusiv la cele care reglementează posibilitatea modificării programului de întrevedere. În acest context, simpla absență a mamei și a copilului de la domiciliu în ziua stabilită nu poate fi apreciată, în mod izolat, drept o încălcare contravențională, fără elucidarea împrejurărilor în care întrevederea nu a avut loc și a modului în care au fost respectate obligațiile de informare și cooperare dintre părinți.

22. La caz, Colegiul penal reține că, potrivit explicațiilor oferite de Timuș Olga în cadrul examinării cauzei contravenționale, aceasta ar fi informat anticipat autoritatea tutelară și apărătorul despre imposibilitatea realizării întrevederii din 15 martie 2025, propunând desfășurarea acesteia în ziua următoare, la aceeași oră. Aceste împrejurări au fost analizate de instanța de fond în raport cu prevederile deciziei autorității tutelare, fără ca agentul constatator să fi demonstrat, prin probe suficiente, că situația invocată nu ar fi existat sau că acțiunile persoanei vizate ar fi constituit o încălcare culpabilă a obligațiilor stabilite.

23. Totodată, Colegiul penal observă că argumentul recurentului potrivit căruia Timuș Olga nu s-ar fi aflat la domiciliu la data de 15 martie 2025 nu este, prin el însuși, suficient pentru a demonstra întrunirea elementelor constitutive ale contravenției. Or, obiectul examinării nu îl constituie simpla prezență sau absență a persoanei de la o anumită adresă, ci respectarea deciziei autorității tutelare privind realizarea dreptului de comunicare cu copilul, inclusiv sub aspectul obligațiilor și posibilităților de modificare a programului prevăzute de aceasta.

24. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia instanța de fond ar fi examinat cauza într-o manieră formală, fără a ține cont de probele administrate. Contrar celor invocate în recurs, din conținutul hotărârii contestate rezultă că instanța a identificat circumstanțele imputate, a examinat prevederile deciziei autorității tutelare, a analizat explicațiile persoanei vizate și a expus motivele pentru care a considerat insuficient probată existența faptei contravenționale.

25. Mai mult, susținerea agentului constatator că la materialele cauzei au fost anexate toate probele necesare pentru demonstrarea vinovăției lui Timuș Olga are un caracter general, în condițiile în care recursul nu individualizează mijloacele de probă care ar fi fost ignorate ori apreciate eronat de prima instanță și nici nu explică în ce mod acestea ar demonstra încălcarea efectivă a deciziei autorității tutelare. Simpla exprimare a dezacordului cu aprecierea probelor efectuată de instanța de fond nu constituie un temei suficient pentru casarea hotărârii contestate.

26. Colegiul penal subliniază că procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act procedural prin care se consemnează fapta imputată și circumstanțele constatate de agentul constatator, însă acesta nu beneficiază de o forță probantă absolută și nu exonerează autoritatea constatatoare de obligația demonstrării existenței contravenției și a vinovăției

persoanei. În consecință, legalitatea formală a procesului-verbal, constatată inclusiv de instanța de fond, nu echivalează cu demonstrarea temeiniciei învinuirii formulate.

27. În acest context, Colegiul penal reține că, potrivit art. 375 Cod contravențional, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar concluziile privind vinovăția acesteia nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Prin urmare, în condițiile în care materialele cauzei nu permit stabilirea cu certitudine a încălcării imputabile lui Timuș Olga a programului de întrevederi, dubiile care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea acesteia.

28. De asemenea, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că existența unui conflict între părinți cu privire la modalitatea de realizare a dreptului de comunicare cu copilul minor nu poate determina, în mod automat, angajarea răspunderii contravenționale a unuia dintre aceștia. Aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional presupune constatarea unei încălcări concrete a deciziei autorității tutelare, săvârșite cu vinovăție, iar nu simpla existență a unor neînțelegeri privind desfășurarea întrevederilor.

29. Astfel, Colegiul penal constată că agentul constatator nu a demonstrat prin argumentele expuse în recurs existența unor erori de fapt sau de drept care ar pune la îndoială legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe. Dimpotrivă, concluzia instanței de fond privind insuficiența probelor administrate pentru confirmarea faptei contravenționale rezultă din aprecierea circumstanțelor concrete ale cauzei, fiind în concordanță cu principiile legalității răspunderii contravenționale și prezumției de nevinovăție.

30. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe.

31. În acest context Colegiul penal, concluzionează că, temeiurile de casare invocate în recurs, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, astfel că recursul urmează a fi respins ca fiind nefondat.

32. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Muzîcant Alexandru și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Timuș Olga, în temeiul art. 64 alin. (2) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc